

4 (094-5)
(497-1)

Поштарина плаћена

Год. XII

НОВИ САД 15.-IX. 1932.

Бр. 9

ЗБИРКА
ЗАКОНА
МИНИСТАРСКИХ НАРЕДАБА
И УРЕДАБА
И
ЗБИРКА
ОДЛУКА ВИШИХ СУДОВА
КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

XII
1932

УРЕЂУЈЕ И ИЗДАЈЕ:

Др. НИКОЛА Ј. ИГЊАТОВИЋ
ПРЕТСЕДНИК АПЕЛАЦИОНОГ СУДА У НОВОМ САДУ

Садржина: 36. Трошкови вештака — 37. Наредба у предмету контролисања обавеза убележења и брисања фирми. — 38. Закон о преносу тргов радње.

Садржина: 99. Преузимање гоњења од стране прив. учесника Квалификација дела. — 100. Смањивање издржавања — 101. Блажи закон. — 102. Наплата порезе из цене продатих некретнина. — 103. Осигурање порезе и евент. трошкова. — 104. Наплата тражбина водних задруга —

ШТАМПАРИЈА БРАЋЕ ГРУЈИЋА — НОВИ САД

ОБЗНАНА

На основу §-а 3 Пословних правила за више судове у погледу пословања при Апелационом суду у Новом Саду чиним распоред у погледу грађанских призивних ствари:

I Грађанско призивно веће:

Решава грађанске призивне ствари приспеле од Окружног суда у Вел. Бечкерек, Бел. Цркви, Вел. Кикинди и Панчеву и молбе о искључењу (§ 64 Гпп.) поднесене од свих подручних Окр. судова.

Претседник: Др. Бруно Петрић, претседник већа,

Чланови: Др. Рикард Николић, и

Карло Кленовшек, судије Апелационог суда

Записничар: Драгомир Јоцић, судијски приправник.

II Грађанско призивно веће:

Решава грађанске призивне ствари приспеле од Окружног суда у Суботици и Сомбору.

Претседник: Др. Антун Гргинчевић, претседник већа

Чланови: Др. Јаков Долинар, и

Раја Марковић, судије Апелационог суда

Записничар: Софија Субан, судијски приправник

III Грађанско призивно веће:

Решава грађанске призивне ствари приспеле од Окружног суда у Новом Саду.

Претседник: Душан Спалатин,

Чланови: Фрањо Сочанин, и

Др. Павле Поповић, судије Апелационог суда

Записничар: Др. Марија Станковић, судијски приправник

Г. Животу Поповића, судију Апелационог суда привремено додељујем у сва три грађанска већа као вотанта.

Распоред од 20 маја 1932 г. бр. Претс. IX.А.21-1932 у колико се коси са горњим распоредом, ставља се ван снаге.

Умољавам Гг. Претседнике већа, да списе, који по овом распореду спадају у њихов сенат приме, односно предаду.

Нови Сад, 3 августа 1932 год.

Др. Никола Игњатовић

Претседник Апелационог суда
у Новом Саду.

Суд. д. 21/325

За дуже извештаје странци, краће, једноставне молбе и претставке властима (на пр. молба о одустајању од тужбе или правних лекова, молба за ново рочиште или одгоду рочишта, молба за одређивање трошкова, молба за одгоду или обуставу дражбе, немотивисана контрадикција и немотивисани приговори итд.), набавка сведоџбе или уверења, прегледање списка осим кривичних, лустрирање и сл., наградиће се по III. скали тарифе наведене у § 10 овог Правилника.

§ 6.

За само присуство и за сам губитак времена при каквом увиђају, вештачењу, за сам одлазак на лице места, попис, премер и слично, као и за губитак времена због обављања расправе, за интервенцију при спровађању оврхе, секвестра, дражби ван седишта адвокатског настана, ако је место удаљено бар 2 км. од адвокатске канцеларије, поред награде, која адвокату припада за рад ако то траје:

- а) до пола дана 150 динара
- б) више од пола дана но не више
од једног дана 250 динара
- в) за сваки даљи дан још по . . . 350 динара

§ 7.

Поред награда из § 6 адвокат има право на накнаду путних трошкова, прехране и трошкова преноћишта:

I) У име путног трошка припада:

а) адвокату на жељезници или пароброду I класе, односно по рачуну, где нема жељезница или бродова или се они не могу искористити;

б) адвокатском приправнику на жељезници II. разреда, на пароброду I разреда, те фијакер или аутомобил, као у пређашњој тачци;

в) другом намештенику на жељезници III. разред, на пароброду II разред, трамвај или аутобус, односно

где нема жељезница или бродова или се они не могу искористити, по рачуну.

II) У име трошкова прехране, ако отсуство траје најмање 6 сати за сваки дан:

- а) адвокату или адвокатском приправнику 100 динара;
- б) другом намештенику 60 динара.

III) У име трошкова преноћишта ако се мора преноћити изван седишта адвоката, за сваку ноћ:

- а) адвокату 100 дин.;
- б) адв. приправнику 75 дин.;
- в) другом намештенику 50 дин.

II.

Таблица за послове у грађанским парницама, овршним и стечајним стварима

§ 8.

Награда за рад адвоката у грађанским, овршним и стечајним стварима има се установити према вредности предмета по нижој табlici и то:

По I степену:

Састав тужбе, молбе платног налога (обичног или меничног), образложеног приговора против платног налога, образложене контрадикције, припремног списка, образложеног утока, образложеног призива, ревизионе молбе, одговора на ревизиону молбу, молбе ради одређења оврхе ради обезбеђења или намирења, спровођење оврхе на некретнине, те спровођење секвестра по адвокату или адвокатском приправнику; састав молбе ради одређења дражбе некретнина; састав жалбе против адвоката, судије или другог ког јавног органа; мериторне расправе пред првостепеним, призивним или ревизионим судом; прихватна расправа код среског суда; интервенција при дражби покретнина или некретнина по адвокату или адвокатском приправнику у месту адвокатског настана; редоследна расправа гледе некретнина; молба ради

претходног доказивања; обављање општег рочишта за испитивање тражбина.

По II. степену:

Обављање мериторне расправе, контумационе расправе код среског суда, прихватног рочишта код окружног суда, редоследне расправе гледе покретнина, расправе ради оправдања; састав примедаба (§ 512 гр. п. п.); састав молбе ради придружења дражби некретнина ликвидациона молба у стечајном поступку (и остали рад по стечајном поступку), осим општег рочишта за испитивање тражбина; интервенција при пленидби ради намирења или обезбеђења, при спровођењу секвестра односно при дражби покретнина или некретнина по особи различитој од адвоката и адвокатског приправника.

По III. степену:

Састав необразложеног утока и призива; састав молбе ради оправдања; молбе за издавање позива за успостану брачног живота; молбе ради пријема депозита; представке; обављање расправе ради исправке и допуне пресуде, узимање информације; проучавање писмене информације.

Вредност спорног потраживања у динарима	Награда за рад у динарима			Вредност спорног потраживања у динарима	Награда за рад у динарима		
	I.	II.	III.		I.	II.	III.
до 100	18	14	12	1501 до 1600	105	62	52
101 „ 200	24	20	18	1601 „ 2000	120	70	60
201 „ 300	30	24	20	2001 „ 2250	130	77	62
301 „ 400	40	30	26	2251 „ 2500	150	90	75
401 „ 500	50	40	28	2501 „ 3000	160	98	85
501 „ 700	63	43	30	3001 „ 3250	175	105	88
701 „ 900	78	47	38	3251 „ 3500	190	115	95
901 „ 1100	90	52	45	3501 „ 4000	210	130	100
1101 „ 1500	100	60	50	4001 „ 4500	240	150	105

Вредност спорног потраживања у динарима	Награда за рад у динарима			Вредност спорног потраживања у динарима	Награда за рад у динарима		
	I.	II.	III.		I.	II.	III.
4501 до 5000	260	170	115	35001 до 45000	650	375	270
5001 " 6000	280	190	125	45001 " 55000	700	400	300
6001 " 6500	310	200	130	55001 " 65000	750	440	330
6501 " 7500	335	220	142	65001 " 75000	850	460	34
7501 " 8500	365	240	158	75001 " 85000	900	500	370
8501 " 9500	380	260	175	85001 " 95000	1000	540	380
9501 " 10500	420	280	190	95001 " 100000	1050	600	400
10501 " 12500	450	390	200	100001 " 125000	1150	670	420
12501 " 15500	460	310	220	125001 " 150000	1250	700	450
15501 " 25000	520	330	240	150001 " 200000	1500	800	500
25001 " 35000	600	360	260	200001 " 250000	1600	1000	550

Свота која прелази преко 250.000 дин. узима се по горњој скали, али од награде у скали одређене код других 250.000 дин. 60%, код трећих 50%, а сваких даљих 250.000 динара 30%.

III.

Таблица за послове у неспорним стварима

§ 9.

За састав купопродајног уговора гледе покретнина или некретнина припада награда по првој скали §-а 8.

Ова награда обухвата и награду лустрирања, пре-гледе катастра и молбе уписа права својине, ако све те послове обавља канцеларија која је уговор сачинила.

§ 10.

За састав молбе за укњижење или предбележење права власништва (уколико не подлежи случај из §-а 9) заложног права и права плодуюживања или друге службености, припада награди по II. скали §-а 8.

§ 11.

За састав обвезница припада награда предвиђена у III. скали §-а 8.

§ 12.

За састав најамних или закупних уговора припада награда по износу најамнине или закупнине но највише трогодишњи износ. Ако у уговору није назначено трајање онда се награда има одмерити по износу трогодишње најамнине или закупнине.

§ 13.

Састав брисовне дозволе и брисовне молбе награђује се по III. скали §-а 8.

§ 14

За састав молбе за упис твртке одређује се адвокатска награда у случају протоколисања фирме:

- а) појединачне 250 динара;
- б) јавног трговачког или командитног друштва 500 динара;
- в) деоничког друштва или задруге 1500 динара.

§ 15.

За адвокатску пуномоћ осим таксе припада адвокату награда од 10 динара.

§ 16.

За преузеће, потврђење, књижење, похрањење, обрачунавање и изручење готовог новца, вредносних папира, узожница итд. припада награда по вредности предмета:

до укључиво 500 динара	15 динара;
до укључиво 1000 динара	28 динара;
до укључиво 5000 динара	45 динара;
до укључиво 10000 динара	80 динара;

до укључиво 50000 динара 100 динара;
 до укључиво 100000 динара 150 динара;
 до укључиво 250000 динара и на више . 250 динара.

Ако се новац итд. има преузети код суда, које друге власти и уопште ван адвокатске канцеларије, повисују се предње ставке за 50%.

§ 17.

Награда за састав тестаментa одређује се по I. скали §-а 8. Ако се тестамент саставља изван адвокатске канцеларије, адвокату припада у име губитка времена, приступа, трошка и евентуалног преноћишта, свота одређена у §-има 6 и 7.

IV,

Таблица за рад по кривичним предметима

§ 18.

О кривичним предметима адвокату ће се одмеравати награда:

1) За тужбу (пријаву) по прекршајима 80 динара;
 2) За тужбу (пријаву) по преступима 200 динара;
 3) За тужбу (пријаву) по злочинима 320 динара;
 4) За усмене правне савете: а) по прекршајима 80 динара; б) по преступима 140 динара; в) по злочинима 240 динара. Писмени правни савети хонорисаће се дво-струко.

5) Расматрање аката ради давања правних савета или подношења правнога лека хонорисаће се: а) по преступним делима 160 дин., а ако се расматрање врши после одржаног претреса 240 дин.; б) по злочинима 400 дин., а ако се расматрање врши после одржаног претреса, 640 динара.

6) За рад на оптужници и за примедбе на одговор по Закону о штампи 320 дин. а за израде тужбе и одговора на тужбе по истом Закону 640 дин.

7) За приступ пред власти ради проглашења одлуке по кривицама: а) прекршајним 60 дин.; б) преступним 120 дин.; в) злочиним 160 дин.

8) За састанак са притвореником по његовом захтеву или захтеву родбине, као и у случају да је састанак потребан у интересу одбране 160 дин.

9) За рад на пуштању на слободу уз јемство 400 дин.

10) Присуство и одбрана на претресу хонорисаће се: а) по прекршајним најмање 80 дин.; б) по преступима најмање 200 дин.; в) по злочинима најмање 1000 динара.

Али ако је претрес трајао више од једног дана, или ако је ствар окончана после више претреса, суд ће одмерити већу награду с обзиром на то, колико је дана претрес трајао.

11) За рад у поступку против отсутних и одбеглих учинилаца кривичног дела припада за поједине послове двострука награда из овог §-а.

12) Писмено пријављивање правног лека хонорисаће се са 50% мање, но што износи награда за тужбу по тач. 1 до 3 овог §-а.

Писмено оправдање пријављеног правног лека награђиваће се као и тужба.

Правни лекови, изјављени и оправдани истим поднеском награђују се по претходном ставу, сувише 20% награде, предвиђене за тужбу.

13) Обнова процеса хонорисаће се двоструко.

14) Тражење помиловања 400 динара.

V.

Канцеларијске пристојбе

§ 19.

За препис поднеска и прилога и сравњење, без обзира на то, којим је начином препис умножен по вредности предмета:

до укључиво	100 динара	. . .	2 динара;
до укључиво	500 динара	. . .	3 динара;
до укључиво	1000 динара	. . .	5 динара;

до укључиво 5000 динара . . . 8 динара;
до укључиво 10000 динара . . . 10 динара;
до укључиво 50000 динара . . . 15 динара;
у свима даљим случајевима . . . 20 динара.

§ 20.

За отправке судских одлука, ако их је адвокат саставио, преписао и прикључио и ако су они употребљиви, досудиће се награда по одредбама § 19.

В) Завршне одредбе

§ 21.

Овај правилник ступа у живот и добија обавезну снагу од дана обнародовања у „Службеним новинама“, од кога дана престају важити сви ранији прописи који би били противни прописима овог Правилника.

Министар правде,

Бож. Ж. Максимовић с. р.

(Саопштено у Служб. Нов. од 6 јуна 1932. г.)

36.

Распис

Мин. Правде од 13. јула 1932. Бр. 56.728 у предмету досуђивања дневница и путних трошкова вештачима који нису државни чиновници¹⁾

Број Претс. I-A-119-1932. год.

Господину

Претседнику Окружног суда

Министарство правде својим актом од 13 јуна 1932 год. Бр. 56.728 доставило је овом Претседништву распис следеће садржине:

¹⁾ О лекарским наградама за секције устајалих лешева, види стр 55.

Закон, којим се стављају на снагу и уводе у живот крив. закон, закон о суд. крив. поступку и др. од 16 фебруара 1929 бр. 12047 у својем 4 и 5 члану навађајући оне кривичне законе који престају важити, кад нови кривични закон добије обавезну снагу, нигде не спомиње, да престаје важити и закон о сузбијању злоупотреба у службеној дужности, уколико се тиче његове материјалне стране, а члан 9 цитираног спроведбеног закона навађајући све оне законе о суд. крив. поступку који престају важити ступањем на снагу новог законика о суд. крив. поступку такођер нигде не наводи да престаје важити кривични поступак по закону о сузбијању злоупотребе у службеној дужности што значи да овај закон као „лекс специалис“ остаје у целости на снази и после 1 јануара 1930 год. и да ту обавезну снагу има и данас. Да поступак по закону о сузбијању злоупотребе у службеној дужности од 30 марта 1929 важи и данас, види се јасно из § 105 уредбе о пословном реду за редовне кривичне судове од 21 новембра 1929 године по којем се имају поставити нарочите истражне судије завођење истраге у овим предметима, како то прописује и чл. 8 закона о сузбијању злоупотребе у службеној дужности.

Јасно је, да ако законодавац није хтео одржати у крепости поступак овог специјалног закона, не би одржао посебне истражне судије по чл. 8 тога закона, већ би и оне истраге водио истражни судија по § 99 закона о крив. поступку.

Према томе за поступак по кривичним делима учињеном по закону о сузбијању злоупотребе у службеној дужности, надлежни су Окружни судови и то као зборни судови, јер то прописује члан 10 истог закона.

Како је у конкретном случају пресуду донео судија појединац, дакле Окружни суд као инокосни суд, то је тиме, као што је речено, повређен формални закон из тач. 7 § 336 к. п. па је стога Апелациони суд на основу

4 од. § 398 к. п. вршећи своје право у седници, које му даје наређење из 2 од. § 408 к. п. поступао по службеној дужности као да је призив изјављен због те повреде, те је првостепену пресуду поништио и не улазећи у меритум саме ствари нити уложених правних лекова и наредио, да се предмет уступи надлежном Окружном суду као зборном суду на даљи законски поступак у смислу 2 од. § 406 к. п.

Нови Сад, 8 фебруара 1932 године.

* * *

Види: IX. 108.

99.

1. Под каквим уловима може ошштењеник преузеши гоњење као приватни учесник? — II. Суд није дужан да прими квалификацију, коју шужишељ тражи, већ је може мењати по свом нахођењу, само мора остати истоветношћу дела.

(Ас у Н Саду, Копа 298-1932 I.)

Апелациони суд у Н. Саду приговор одбија и решава, да против К. Симе има места оптужби због преступа из §-а 301 к. з. и ствар уступа надлежном Среском суду у Н. Саду на даљи поступак.

Списак лица која треба на претрес позвати прилаже се.

Разлози: Државни тужилац својим решењем од 29 децембра 1931 бр. 957-1931 одбацио је кривичну пријаву против опт. К. Симе.

Пријавитељ М. Јаша молбом својом ред 1) — а, преузео је кривични прогон против оптуженог К. Симе и на позив истражног судије од 4 марта 1932 бр. Кзп. 576-1931 поднео је оптужницу, којом К. Симу оптужује

за дело из §-а 139 К. З. Дакле опт. М. Јаша преузео је гоњење као приватни учесник, јер се дело из §-а 139 к. з. гони по јавној тужби т. ј. тужбу заступа државни тужилац.

По §-у 6 к. п. приватни учесник је онај оштећеник који се придружио кривичном поступку ради остварења свога приватно-правног потраживања.

Да може приватни учесник преузети гоњење, када државни тужилац одустане од истог, безусловно је потребно, да се је своједобно придружио крив. поступку да оствари ону материјалну штету, која је настала услед извршења крив. дела. Ту материјалну штету мора приликом придружења кривичном поступку тачно и јасно да назначи, јер без те изјаве односно штете, не може оштећеник постати приватним учесником.

У конкретном случају оштећени М. Јаша ставио је предлог за гоњење, а није се уједно прикључио кривичном поступку ради остварења свога приватно-правног потраживања.

Према томе опт. М. Јаша не може се сматрати овлашћеним тужиоцем за дело из §-а 139 к. з., али се има сматрати као приватни тужилац за дело из §-а 301 к. з. Наиме суд по своме нахођењу може квалификацију да мења, он није дужан примити квалификацију, коју тужитељ тражи, само мора бити истоветност дела. А дело, за које се оптужени тужи, садржи у себи не само све критерије из § 139 к. з. већ и све критерије из § 301 к. з. но како нема формалних услова, као што је горе наведено, да се гони као дело из § 139 к. з., а има услова, да се гони као дело из § 301 к. з. па пошто постоји темељита сумња, да је оптужени дело и почињено, то се морао ставити под оптужбу.

Како је за ово дело предвиђена казна затвора до 1 године то се у смислу Зак. о изменама и допунама у кривичном Закону и Кр. поступку и т. д. од 9 октобра

1931 бр. 121300 чл. 6 у вези §-а 9 од. 2 к. п. имала ствар упутити Среском суду у Н. Саду, као стварно надлежном суду.

Нови Сад, 28 априла 1932 године.

100.

Мањи приход од некретнина због опште кризе, јесте разлог за смањивање раније досуђене своше за издржавање.

(Кс. Н. Сад, Г. 250-1931.)

Касациони суд, Б. Одељење у Н. Саду ревизионој молби тужитеља делимично места даје, пресуду призивног суда делимично преиначује, те месечно привремено издржавање жене К. Жарка рођ. Д. М. установљено у пресуди среског суда у С. бр. 2055-923 и пресуди призивног суда број 10212-1924 снижава од своте 1200 динара на своту од 900 словом деветстотина динара, а призивне трошкове међу странкама пребија; у осталом одбија ревизиону молбу тужитеља К. Жарка, а ревизионе трошкове међу странкама такођер пребија.

Разлози: Тужилац — муж — тражио је да се снизи пресудом од 1923 године установљено привремено издржавање жене, јер су се његове имовинске прилике међувремено тако погоршале, да не може да плаћа установљену своту од 1200 дин. месечно.

Ову тужбу уложио је новембра месеца 1929 године. Призивни је суд тужбу одбио. Против пресуде призивног суда у целости уложио је ревизиону молбу тужилац.

Жалба је делом основана.

Истина, да се личне прилике, како тужитеља, тако и тужене нису измениле, јер тужитељ има још исту

површину земље (од прилике 36 јутара) и кућу као и раније, има исти интабулиран дуг, од којег је само малу своту одужио, не тврди за своју радну способност да се умањила, а тужена станује и живи исто као и раније и болешљива је, као што је и била, те је само за лакши рад способна, но с обзиром на опште познату економску кризу, која је приход земљишта и некретнина у опште, по стручњацима, са 50% умањила, те с обзиром на различито мишљење стручњака, од којих је призивни суд примио оно, које је за тужитеља најнеповољније, овај Касациони суд налази да економска снага тужитеља по садашњим приликама не поднаша терет који има да сноси према досадашњој обавези плаћања привременог издржавања, те је делимичном променом пресуде призивног суда, своту издржавања снизио на 900 динара месечно, јер ова свота одговара средњем износу мишљења појединих стручњака, и јер последице економске кризе у већој мери има сносити она странка коју терети обавеза издржавања.

У погледу трошкова Касациони суд је ревизиону молбу само у погледу призивних трошкова нашао основаном, јер су према крајњем резултату правни лекови, како тужене (против I ст. пресуде), тако и тужитеља само делом успеле, те је ваљало призивне трошкове као и ревизионе пребити међу странкама, док је у погледу I ст. трошкова рев. жалба неоснована, јер је те трошкове у главном тужилац проузроковао, неоснованом својом одбраном.

Нови Сад, 10 септембра 1931.

101.

Кад су инкримисана више кривичних дела, суд има код сваког појединог дела да испита,

да ли је нови кривични закон блажи, него онај под чијом је владавином почињено дело.

Сто Седморице одељ. Б. Загреб, Кре 143-30

Одбацује се ревизија.

Разлози: Према чињеничким утврђењима побијане пресуде чини под а) и б), изреке били су почињени 2. односно 3. маја 1923 а чин под 2), изреке на 29 јула 1924. За чин под 2) изреке оптуженик се нагодио са оштећеником на 20 јануара 1926, одрекао се свих користи из тог првотног уговора те са оштећеником за изворну главницу склопио нови уговор „К. 20 јануара 1926“. Оптуженик је пак у погледу чина по 2) изрека био оптужен само за приватни посао склопљен на 29 јула 1924.

За чин под 1а) изреке оптуженик је био потпуно подмирен за рачун оштећеника на 30 маја 1924 а за чин под 1б) изреке на 5 јануара 1925.

Против оптуженика била је управљена прва судска радња у циљу гоњења за ова три утужена чина на 18 јула 1928 када је од исражног судије био позван на оправдање.

Пресудни је суд за ова три утужена кривична дела лихве изрекао своју пресуду на 1 фебруара 1930, дакле након дана 1 јануара 1930, када је по члану 1 Уводног Закона добио обавезну снагу Кривични Законик за Краљевину Југославију од 27 јануара 1929.

Према наређењу § 2 тог новог Кривичног Законика пресудни је суд имао да испита, да ли је за поједине од утужених чина нови Кривични Законик блажи него ли онај кривични закон, под чијом је владавином било почињено кривично дјело (§ 1 К. З.). Није исправно правно стајалиште заступано у ревизији, да је пресудни суд на ове утужене чине имао да примијени у целини или нови или стари кривични закон, а да није био овлаштен да за

чине под 1а) и б) изреке примијени нови Кривични Закон, а за чин под 2) изреке стари Кривични Закон, јер је сваки од утужених чина самостално кривично дјело, а ту своју самосталност та дјела нису изгубила због тога, што су била утужена једном оптужницом. Како је дакле сваки од утужених чина самостално кривично дјело, тако је пресудни суд не само био овлаштен, него и дужан да по § 2 к. з. испита за овако од утужених чини који је кривични закон блажи. Када је дакле пресудни суд на чине под 1а) и б) изреке примијенио нови кривични законик, он је поступио у пуном сугласју са прописима Кривичног Закона. У смислу § 2 К. З. за оптуженика је најблажи онај закон, који становити чин не оглашује више кривичном дјелом, а ако је становити чин кажњив и по новом и по старом кривичном закону како што је овђе случај § 357 К. З., да ли по једном или по другом закону постоје становиште чињенице, које искључују право на гоњење. Међу овим чињеницама долази у обзир у првом реду застарјелост т. ј. застарјелост кривичног дјела, када држава губи право на изрицање већ заслужене казне. Застарјелост је дакле основ ништења државног права кажњења, па се ради тога учинилац не смије ни кажњавати кад се она оствари. Како је застарјелост установа јавно правне природе, тако застарјелост суд има да води рачуна по службеној дужности. Преступни је суд на чине под 1а) и б) изреке са пуним правом примијенио пропис §§ 78 К. З., јер је за ова кривична дјела застара почела 2. односно 3 маја 1923, а рок од пет година предвиђен у § 78 К. З. истекао је прије него што је која судска радња била управљена против оптуженика у циљу гоњења (§ 79 К. З.). јер је ова била управљена тек 18 јула 1928, а за утужена кривична дјела лихве прописан је строги затвор. Застарјелост није овисна од ничега другог него само од изминућа рока прописана у кривичном закону, ако тај рок није прекинут каквом судском радњом управље-

ном против учиниоца у циљу гоњења. Није исправно правно стајалиште заступано у ревизији, да за чине под 1а) и б) изреке није могла ни започети застарјелост, јер да су оштећеници у доба чина били у иностранству пак да становито вријеме није било уопће ни могућности, да се открије дјело или да се постави предлог на гоњење (§ 80 К. З.). Пропис наиме § 80 К. З. има у виду запреке гоњењу или продужењу гоњења, која се остварују у личности учиниоца, када суд не може да уопће шта подузме против учиниоца, а не кад постоје сметње за откриће кривичног дјела, јер у таквом случају застарни рок почиње и тече од дана почињења кривичног дјела (§ 79 К. З.).

Није исправно ни правно стајалиште, заступано у ревизији, да је кривично дјело лихве трајни деликт, пак да се ради тога није могао ни остварити петогодишњи рок застаре, јер да је оптуженик из чина под 1а) примио све користи текар 30 маја 1924 и за чин под 1б) изреке 5 јануара 1925. Трајни деликт постоји, како то исправно истиче и побијана пресуда, када не само проузрочење већ и уздржање стања проузрочена кривичним дјелом сачињава биће кривичног дјела као на пр. преступ из § 243 К. З., велики број кривичних дјела нечињењем, кад постоји дужност чињења: многа кривична дјела по закону о живежима и т. д. Кривично је пак дјело лихве свршено, нетом је лихвар дао себи или неком другоме обећати нападно неразмерје искоришћавањем дужникових стања наведених у закону, како је се то јасно разабера из слога закона (Ко се . . . код давања . . . § 2 Закона о Лихви), дакле још прије него ли је настала било штета било корист на једној или другој страни. Лихвар може немати никакве користи из лихварског посла ипак бити кривац лихве. Ради тога сасвим је свеједно, да ли је и када лихвар имао какве користи из лихварског посла, јер је то сасвим неодлучно за час почињења кривичног дјела лихве које је свршено овим

часом, кад је лихвар дао себи обећати нападно неразмјерје, а од тога часа почиње тећи застарни рок. Склапање лихварског уговора јесте дјело којим се имовински дужник угрожава, док је остварење лихварског потраживања дјело којим се дужник имовински оштећује. Пропис § 357 Крив. Зак. обухвата пак и један други случај. Кривични Законик у § 358 пријети казном трећем лицу које тражи остварење прибављеног лихварског потраживања, па се мора нужно држати да он у § 357 инкриминише не само угрожавање т. ј. када онај вјеровник, који је склопио лихварски посао, тај посао реализује, које је теже кривично дјело. Када је, дакле, оптуженик, како је утврђено у првостепеној пресуди, у погледу дјела под 1а) и 1б) 30 маја 1924 односно 15 јануара 1925 примио намиру, па према томе та потраживања остварио, он је починио два посебна кривична дјела кажњива по § 357 Крив. Зак., која међутим овђе не долазе никако у обзир, будући да оптужени због тих дјела није био оптужен.

Чин под 2) изреке утрнут је такођер застаром по Аустр. К. З. Када је оптуженик споразумно са дужником 20 јануара 1926, поништио правни посао склопљен 29 јула 1924, одрекао се свих користи, из тога уговора тако да од изворног туженог уговора оштећеник није имао никакве материјалне штете пак са дужником склопио нов уговор од 20 јануара 1926, а како оптуженик од суда није био оглашен кривим за никакво кривично дјело кроз цијели застарни рок, то је од 29 јула 1924 до дана 18 јула 1928, кад је оптуженик од суда био позван на оправдање, давно прошао једногодишњи рок застаре, предвиђен у § 532 К. З., а обистинили су се сви други услови предвиђени у § 531 К. З. Дали уговор од 20 јануара 1926 године садржи обележја лихве, то се нема да испитива, јер оптуженик није био оптужен због тога што је тај уговор склопио.

На основу казаних посматрања мора се закључити да није основан истакнути ревизиони разлог по § 337, бр. 1а) Крив. Пост.

Враћају се списи на поступак у смислу § 356 Суд. Крив. Пост., с напоменом да оптужени на јавном претресу није присуствовао.

Сто Седморице Одјељење Б, као Касациони Суд у Загребу, дне 24 јуна 1930.

102.

Држава има првенствено право наплате не само на оне порезе, који непосредно шерете на дражби продану некретнину, него и на оне порезе, који шерете друге порезне објекте истог дужника.¹⁾

(Касациони суд у Београду, 7521-1931.)

По благовременом незадовољством тужене стране под бр. 8882. београдски Апел. суд у своје I Одељењу расмотрио је сва акта овога спора, заједно са пресудом Прв. Суда за варош Београд, од 20 септембра 1930 год. Бр. 66851, која гласи:

„Да тужиља Даница В., оvd. има прече право наплате из депозита истављеног решењем овога суда Бр. 17506-28 у суми од 83.600·60 дин. а из продатог имања Николе В., а на углу Ратарске број 119 и Гробљанске бр. 2 и то за вишак изнад суме од динара 29.942— јер је ову суму признала туженој као права наплате из суме депозита од 83.600·60 дин.

Да тужена страна плати тужилачкој страни таксу од динара 2004 и на име трошкова 2.500— дин. две хиљаде пет стотина.

Такса је плаћена.

Пресудом у препису известити обе парничне стран-

¹⁾ Види примедбу на крају пресуде.

ке“ — па својом пресудом од 16-XII 1930 г. Бр. 12076 одо-
брио горњу пресуду Прв. Суда.

Но по жалби Државног Правобраниоца под Бр. 4140. Касациони суд примедбама својим I већа од 27-II 1931 год. Бр. 2383 поништио пресуду Апел. суда од 16-XII 1930 год. Бр. 12076, са следећих разлога:

У разложима Прв. пресуде, које је у целости усво-
јио и тај Суд није наведен ни један законски пропис на
основу кога Суд налази да Држава нема прече право
наплате за дужну порезу, што је противно тач. 8 § 305
Грађ. суд. пост.

То што је продата зграда ослобођена порезе не
значи да Држава нема право да дужну порезу напла-
ћује из продајне вредности те зграде, како погрешно
узима и тај и Првостепени Суд.

Она то право има како по новом тако и по старом
пореском закону као што се види из чл. 151 новог и
чл. 107 старог пор. закона.

Ти законски прописи не праве разлику ни да ли
је имовина из које хоће да се наплати дужна пореза,
ослобођена порезе, ни да ли у тој порези има порезе
којом су порезани други објекти порески. Према томе
Држава има прва да се за целокупну дужну порезу на-
плаћује из продајне цене продатог имања „Жагубица“
и ако је ово имање ослобођено свих других пореских
облика сем инвалид. порезе. И Држава у погледу те
своје тражбине налази се у истом положају као и сваки
поверилац дотично дужника, којима целокупна имовина
дужника служи као општа залога за наплату његових
разноврсних тражбина. Сваки од њих има право на
наплату, али који ће се од њих наплатити, ако се сви
не могу измирити, зависи од ранга стеченог обезбеђења
на тој имовини на основу кога се одређује по коме ће
се реду они измирити т. ј. који је од њих пречи у праву
наплате од осталих. Тај ранг суд је могао да одреди
између ова два парничара на основу закона који им

даје право залога у ширем смислу ове речи на продатој згради односно њеној продајној цени, било на основу интабулације или прибелешке, било привилегије за Државу у погледу порезе, те да на основу тога оцени који је од њих и за коју суму пречи, у наплати у задржаном депозиту.

Како то суд у ожалбеној пресуди и није узео у оцену, то му ни донета „пресуда не може опстати.“

Београдски Апелациони суд проучивши горње примедбе Касац. суда нашао је да их не може усвојити, па је писмом својим од 23 маја 1931 г. Бр. 2436 дао следеће противразлоге.

По чл. 108 Пр. Закона право Државе на наплату порезе и приреза као трошкова око пописа и продаје у свима случајевима а првенствено је и искључиво без обзира на њихова обезбеђења — које се право Држави и у начелу и не спори. Према овоме несумњиво је, да је за наплату дужне порезе Држава преча од осталих поверилаца за дужни порез од тога издатог имања, са којим је само то имање било једино и искључиво оптерећено а не за целокупни порез од осталог му имања, у коме случају Држава не може имати првенствено право наплате дужног целокупног пореза од осталих поверилаца, јер само је једино преча у праву наплате дужне порезе уколико се дужна пореза односи од продатог имања, којима је оно било оптерећено.

Према свему овоме, Држава у конкретном случају нема права да дужну целокупну порезу из продајне цене зграде зв. „Жагубица“ у см. наведеног чл. 108 пор. Закона, јер се из уверења пореског Одељења од 7 септембра 1928 год. Бр. 25051 приложеног тужби види да је имање зграда В. Николе зв. „Жагубица“ која је продата јавном продајом ослобођена плаћања пореза са прирезом изузев инвалидске порезе.

Касациони суд и у општој својој седници од 22 јуна 1931 год. Бр. 7521 размотрио је сва акта овога

спора, примедбе свога I Одељења од 27-II 1931 год. Бр. 2382 као и противразлоге овога суда од 23 маја 1931 год. Бр. 2436 па је нашао: да стоје пом. примедбе, јер су на закону основана, а речени противразлози не стоје, те их је на основу т. 4 § 16 закона о своме устројству одбацио.

Поступајући по предњој одлуци Опште седнице Касац. суда у см. § 332 гр. с. п. београдски Апел. суд је по новом размотрењу акта овога спора нашао:

Да пресуда Прв. Суда од 20 септембра 1930 г. Бр. 66851 не одговара закону са разлога: што је суд погрешно нашао да тужиља Даница има прече права наплате из депозита истављеног решењем бр. 17506-28 да то, што је продата зграда ослобођена порезе не значи да Држава нема права да дужну порезу наплаћује из продајне вредности те зграде, пошто Држава то право има по чл. 151 новог пор. Закона као што га је имала и по чл. 107 старог пор. закона.

Упуштајући се у оцену овога питања, београдски Апелациони суд налази: према чл. 108 Зак. о пор. Држава има право наплате порезе пре свих поверилаца, без обзира на њихово обезбеђење. Ово у толико пре што се из акта извршног одељења Управе Града Београда Бр. 65705 види, да је имовина В. Николе, која се састоји из три зграде, изложена продаји и да је Држава имала своје потраживање порезе од В. да наплати из целокупне његове имовине, иначе би наплата пореза била доведена у питање. Држава има прече право наплате и по чл. 151 старог пор. Закона, јер ти законски прописи не праве разлику, ни да ли је имовина, из које хоће да се наплати дужна пореза, ослобођена пореза нити да ли у тој порези има и пореза услед продаје целокупне имовине, има примену § 14 зак. о стеч. пост. те се наплата има да изврши из објеката који може више да поднесе.

Према свему овоме има прече право наплате да

целокупну дужну порезу наплати из продатог имања „Жагубице“ и ако је ово имање ослобођено свих других пореских објеката сем инвалид. пореза јер се и држава у погледу тражбине дужн. порезе налази у истом положају као и сваки други поверилац којима дужникова имовина служи као општа залога за наплату њихових тражбина, те се на основу свега овога тужилачка страна има одбити од тражења као на закону неоснованог.

Са изложеног и § 317 г. с. п. Београд. Апел. Суд пресудом Прв. Суда преиначава и пресуђује: да се тужиља В. Даница од свога тражења изложеног у реферату пресуде Првостепеног Суда одбије као од тражења на закону неоснованог с тим да плати Држави Југославији 2.000.— две хиљаде динара на име парничних трошкова.

Пресудом у препису известите парничне стране.

Такса је плаћена.

Пресуђено у I одељењу Београдског Апелационог Суда 26 августа 1931 год. Бр. 6088 у Београду.

* * *

Оваквим правним стајалиштем граунтовно осигурање зајмовних тражбина постало би по свему илузорним. пошто поверилац давајући хипотекарни зајам на основу поуздања у публицитет земљишних књига, ни у једном случају не би могао предвидети висину укупног пореског дуговања. — На подручју Апел. суда у Н. Саду, овако стајалиште стојало би у опреци и са § 35 зак чл. LIII:1912 у коме су таксативно набројани, за задње три године доспели порези (земљарина и кућарина), који **непосредно** терете на дражби продану некретнину и општ. (градски) намети који **непосредно** терете на дражби продану некретнину, (били они укњижени или не) и који се из куповнине имају првенствено намирити. **Јавне дуговине, које се не могу уврстити међу наведене првенствене ставке, не могу се намирити првенствено, већ једино у реду укњижбе.** — Овако правило одговара и сигурности промета. Првобитно правно стајалиште Апелационог суда у Београду је тачно; оно потпуно одговара правном стајалишту Касационог суда Одељ. Б. у Новом Саду, као што се то види из идућих одлука

103.

1. Државни ерар је властан тражити осигурање својих доспелих потраживања, па и оне порезе, која не шерети непосредно дошичну некретнину, ако за то иначе постоје и остали формални предуслови. — II. Нема таквог правног прописа, који код неизвршних укњижба дозвољава да се без дозволе дужника укњижи и извесна своша у име осигурања евентуалних трошкова.

(Кс Н. Сад, Вп. 448-1931.)

Уток се одбија.

Разлози: И ако је нетачно и погрешно стајалиште окружног суда као уточног суда, да се тражена укњижба права залога зато не би могла одредити, јер није исказано, да порез чије се осигурање тражи, терети непосредно ону некретнину на коју се има право залога укњижити, јер је државни Ерар властан тражити осигурање својих доспелих потраживања, па и порезе, ако за то постоје и остали формални предуслови, те је у погледу пореза дужан приказати само прописно истављени исказ о дужном порезу. Околност пак да ли тај порез терети непосредно некретнину на коју се тражи интабулација или не, није од значаја у конкретном случају, већ само ако би се у случају дражбене продаје некретнина тражило намирење првенствено испред раније укњижених ставака.

Но ипак се није могла дозволити тражена укњижба зато, јер постоји сумња да ли су грунтовни власник П. С. рођ. С. из Ст. П. и порезни обавезник П. Н. С. истоветне особе. У погледу пак своте од 2.000 дин. за осигурање трошкова у опште нема места укњижби права залога, јер нема таковог законског наређења који код

не овршних укњижаба као што је и ова, дозвољава без приволе дужника, интабулацију извесне своте у име осигурања наступајућих трошкова.

Нови Сад, 19 септембра 1931.

104.

Исагед хипотекарних веровника само се она потраживања водних задруга имају намириши из куповне цене добивене на јавној дражби, која неаосредно тереше оне делове некрештине, који су продаши на лицитацији. Онај допринос који терети непродате делове не може се првенствено намириши.

(Касациони суд Одељење В) у Н. Саду.
Вп. 1111-1928.)

Окружни Суд у Сомбору, као уточни суд, уток усваја I. степену одлуку Кр. Ср. Суда у А. као грунт. власти бр. 971-1928 од дне 16 марта 1928 делимично разрешава те упућује ср. суд да установи допринос који терети само на дражби продате непокретнине и само у оном делу ређа допринос у корист А. С. Водне Задруге у А. у ком су идеалном делу непокретнине на дражби продате.

Разлози: Против односног дела I. степене нападне одлуке поднела је А. Банка и Штедионица д. д. у законитом року уток молећи да се I. степена одлука преиначи, наводећи да је I. степени суд неправилно поступио, кад је од масе уд. А. А. у корист А. С. Водне Задруге у А. уврстио 92910 дин. 75 п. главнице и на ову суму припадајуће камате, а од масе Стевана А. 15638 дин. 25 п. главнице и на ово припадајуће камате. Утицатељи су надаље порицали да упитни доприноси у

Господин Министар финансија под бр. 20541-I од 13 маја 1932 г. донео је следеће решење у вези ранијег решења Бр. 33384-I 31.

„Да се лицима која нису државни службеници, а буду одређени да као вештици суделују у судским комисијама и кривичним предметима, признају и из државне касе исплаћују за време обављања ових послова дневнице и остале накнаде путних трошкова по одредбама Уредбе о накнади путних и сеобних трошкова државних службеника грађанског реда Бр. 84600-I од 12. децембра 1931 и то:

Вештацима са факултетском спремом као државним чиновницима VI положајне групе.

Осталим вештацима као државним чиновницима VIII положајне групе.“

Достављајући Вам Господине Претседниче горње наређење упућујем Вас, да са садржином истог упознате све подручне Вам судове и да ми о учињеном поднесете извештај у року од 8 дана.

Нови Сад, 17 јуна 1932 год.

Др. Никола Игњатовић,
Претседник Апелационог суда
у Новом Саду

37.

Наредба¹⁾

уг. краљ. Министра трговине, упућена под бројем 2631. свима трговачким и индустријским коморама

у предмету контролисања тачног вршења обавезе убележења фирми и у предмету брисања престалих фирми по службеној дужности, у колико се не тражи њихово добровољно брисање.

Пошто се искусило, да на територији државе многи индустријалци и трговци не испуњавају своју обавезу у

¹⁾ Наредбу Мин. правде бр. 4022-1890. види на страни 94.

погледу убележења фирме, предвиђену у § 16. Трговинског закона (зак. чл. XXXVII:1875) наређујем следеће:

Трговачка и индустријска комора према наређењима из §-а 177. зак. чл. XVII:1884. о приспелим јој обртним исказницама и обртним дозволама водиће књигу по приложеном обрасцу¹⁾.

Ова се књига има водити одвојено према краљ. окружним судовима на територији коморе, а у њезине рубрике под 1, 2, 3, 4 и 5 имају се увести, у реду стицања све обртне исказнице и обртне дозволе, у посед којих дође комора на основу задњег одељка § 177. Обртног закона; у 6. рубрику има се убележити годишњи порез за прве три пословне године дотичног индустријалца или трговца, на основу оних података, који у овом погледу дођу до знања комори на основу наредбе министра пољопривреде, обрта и трговине од 14 јуна 1870 год. бр. 26.498; и најпосле у 7 рубрику убележиће се и годиште „Централног Весника“, у коме је објављено судско убележење дотичнога.

Комора ће тромесечно прегледати своје књиге и уверити се о томе, да ли су у овом раздобљу пријављени индустријалци и трговци судски убележили своју фирму? У колико то нису учинили, комора ће на основу података, који јој стоје на расположењу или које ће евентуално набавити, узети у разматрање да ли се може применити изузетак, предвиђен у §-у 5. Трговинског закона (зак. чл. XXXVII:1875).

Према томе се има у рубрику 8 убележити речца: „да“ или „не“; но ако комора на основу података за које је дознала било приликом ове прве оцене, било касније или пак ако после оцене порезне своте која се годишње има убележити, дође до тога уверења, да је дотични у смислу §-а 16. Трговинског закона, дужан да своју фирму судски убележи, у том погледу, с позивом на § 22. споменутог закона, надлежном краљ. окружном

¹⁾ Образац види на крају ове наредбе

суду подноси образложену претставку и моли убележење по поступку прописаном у §-у 21.

Краљ. окружни суд ће дотичну странку или фирму под теретом новчане глобе приморати да се убележи у регистар фирми или ће изрећи да странка није дужна да убележи своју фирму, а у оба случаја своју одлуку по правомоћности послати дотичној комори.

Датум и број овопредметне претставке комора ће увести у 9. рубрику, одговоре краљ. окружног суда у 10 рубрику, а услед судског расположења евентуално спроведено убележење фирме — на основу „Централног Весника“ — у 11. рубрику.

Упозоравам комору, да у погледу таквих радња чији се сопственици у почетку нису могли приморати на убележење своје фирме, а касније повећањем обрта њихове радње евентуално би могла да уследи обавеза убележења фирме, и услед тога комора годишње бар једанпут има да узме у разматрање оне индустријске радње, гледе којих је у 8. рубрици убележена речца: „не“. Предмет овог накнадног прегледа нарочито треба да сачињавају оне радње, чија се годишња пореза у такој мери повећала, да закључујући по томе, дотична радња у смислу §-а 5. Трговинског закона, по мишљењу коморе, више не чини изузетак.

Ако комора накнадно поднесе претставку краљ. окружном суду ради убележења које фирме, у овом случају се такођер има спровести горе утврђени поступак.

Рубрике 12—16. књиге, која се има водити по приложеном обрасцу, односе се на евиденцију престанка отпочетих радња односно брисања судски убележених и престалих фирми.

Рубрика 12 има се испунити на основу извештаја обртне власти, а да би се то могло учинити, упућујем обртне власти, у препису приложеном својом наредбом, да трговачке и индустријске коморе извештавају не

само о издавању, него и из ма кога узрока насталом престајању обртних исказница и обртних дозвола.

Иначе, ако комора дозна било овим било ма којим другим путем, да је која индустријска радња услед смрти власникове, напуштања радње или услед раздеоје имовине презадуженикове или ма из кога другог узрока престала, ову околност у сваком случају треба да убележи у 12. рубрику, а уједно је дужна, да код надлежног краљ. окружног суда затражи и брисање фирме, у колико се брисање не објави у „Централном Веснику“ у року од 3 месеца од престајања радње.

У 13 рубрику се имају увести у „Централном Веснику“ објављена она брисања фирме, које су затражиле саме престале фирме.

Датум и број молбе упућене од стране коморе краљ. окружном суду ради брисања које престале фирме, има се увести у 14 рубрику, — одговор окружног суда у 15. рубрику, а брисање фирме спроведено услед судског расположења, има се увести у 16. рубрику, на основу „Централног Весника“.

У таквим случајевима када се власник судски убележене а престале фирме или његов наследник или правни потомак може позвати, поступак неће бити скопчан са тешкоћама и може се очекивати успех; али у оним случајевима, када бивши власник умре без наследника или правних потомака, или се удаљи на непознато место, брисање фирме се моментано не би могло спровести, јер Трговински закон нема таквих одредаба, на основу којих би се убележена фирма могла брисати по службеној дужноси.

Но пошто веродостојност трговачких регистара и њихова сагласност са фактичним стањем, као и прецизност тока и развиће индустрије и трговине чини пожељним, да престале фирме не фунгирају у трговачким регистрима као постојеће фирме, позивам комору, да пази на околност и о својим опажањима састави ис-

црпну претставку у ниже споменутом годишњем извештају.

Надаље извештавам комору, да је краљ. министар правде, својом наредбом, коју у званичном препису прилажем, упутио краљ. окружне судове, да подупиру комору — по реченоме — у њезином службеном поступку.

Најпосле позивам комору, да ми сваке године истодобно са својим годишњим редовним извештајем, најдаље у првој четврти године поднесе исцрпан извештај о поступку у расправљеним стварима, и о његовим резултатима, и да поднесе исказ о обртним исказницама и обртним дозволама, приспелим у току прошле године, као и о броју добровољних убележења фирми, надаље о томе у погледу колико убележења и брисања фирми је комора учинила претставку краљ. окружном суду, и да ми саопшти и резултат тих претставки.

Ова моја наредба ступа на снагу дана 1 марта 1890 год. од кога се дана има водити књига по приложеном обрасцу и у првом се реду имају у њу накнадно увести све оне обртне исказнице и обртне дозволе, које су обртне власти издале почевши од 1 јануара 1890 год.

Одредбе ове моје наредбе не дирају то право и дужност коморе — предвиђене у §-у 22. Трговинског закона — да ако комора службено дозна о пропуштању дужности убележења или брисања фирми у погледу раније већ постојећих радња, — ради тога поднесе извештај надлежном краљ. окружном суду и да тражи убележење или брисање фирме, а на строго вршење ове дужности и овом приликом упозоравам комору.

Будимпешта, 26 јануара 1890 год.

Прилог наредби бр. 2631/1890.

1	Редни број	
2	име	Власник обртне исказнице или дозволе
3	радња	
4	Домицил радње	
5	Датум обрт. исказнице или дозволе	
6	Дин. п.	Годишњи порез последње 3 по- словне године
7	Фирма је добровољно убе- лежена. (Види ниже број и годиште „Централног весника“)	
8	Мишљење коморе да ли се фирма има убележити или не?	
9	Датум и број претставке коморе окр. суду ради убележења фирме	
10	Број, датум и кратак садр- жај одговора окр. суда	
11	Број и годиште „Центр. весника“ у коме је објав- љена фирма на судско расположење	
12	Година престанка индустр. радње	
13	Фирма је добровољно бри- сана у бр. и годишту „Центр весника“	
14	Претставка коморе окр. суду ради брисања фирме. Број и датум	
15	Број, датум и кратак садр- жај судског одговора	
16	Број и годиште „Центр. весника“ у коме је фирма брисана услед судског расположења	
број рубрика	ПРИМЕДБЕ	

38.**Законски чланак LVII из 1908 год.****о преносу трговачке радње*)****§. 1.**

Ко путем уговора преузме трговачку радњу, одговоран је за оне обавезе преносиоачеве радње, о којима је имао знања у времену преузимања, или о којима је могао стећи знања поред брижљивости уредног трговца. Одговорност преносиоачева остаје нетакнута.

Изузет је случај продаје радње током стечаја.

§ 2.

Ако је преузимач преузео радњу од свог брачног друга, од усходних или нисходних рођака својих или

*) По §-у 20. XXXVII. зак. чл из 1875. г., који је §-ом 6. овог закона ван снаге стављен, поверилац радње преносиоачеве, само је у том случају имао право тужбе против преузимаача радње, ако је овај примио на себе дотадање обавезе преузете радње. Осим тог случаја, преузимаача радње није теретила никаква одговорност према повериоцу, који је једино од ранијег власника радње могао тражити наплату.

Но овако нормирање одговорности преузимаачеве није одговарало захтевима практичног живота, нити интересима поверилаца тргов радња. Пренос радње, у великом броју случаја, за повериоце значио је — и ако не *de jure*, али *de facto* губитак свог потраживања, особито у оним честим случајевима, када је пренос радње имао баш ту сврху, да се повериоци изигравају.

Сврха овог закона је: јача одбрана интереса повериоачевих. Ова јача одбрана огледа се у томе, што преузимаач радње *ex lege* одговара према повериоцима у погледу потраживања, која потичу из пренесене радње; даље, што је ова одговорност у извесним случајевима (§ 2.) неограничена; најпосле што је правна снага осудне пресуде, донесене против преносиоца радње, под извесним условима (§ 5) протегнута и на преузимаача радње.

свог брачног друга, од свог брата или сестре, од свог полубрата или полусестре, или од брачног друга ових лица, одговоран је за преносиочеве обавезе, које потичу из радње, без ограничења, одређеног у §-у 1.

Исто то важи и онда, ако је преузимач према преносиоцу преузео на себе обавезе, које потичу из радње.

§. 3

Да ли предлежи пренос радње у смислу §-а 1. и 2. особито онда, ако није у целости преузета имовина радње, исто тако, да ли предлежи преузимање дуга у смислу другог зачеља §-а 2., особито онда, ако је преузимач искључио преузимање неких обавеза, које потичу из радње; оцениће се према приликама случаја.

§. 4.

Ако неко са појединим трговцем у погледу постојеће радње овога, ступи у јавно трговачко или командитно друштво, то друштво одговараће за све обавезе, које потичу из дотадашње радње. Одговорност бивших власника радње, остаје нетакнута.

§. 5.

Ако је у времену преузимања радње већ покренута била парница против преносиоца, на основу обавеза, које спадају под §. 1., а у смислу §. 1—3. за обавезе одговорни преузимач је у времену преузимања имао знања о томе, да је парница покренута, правна снага, против преносиоца донесене осудне пресуде протеже се и на преузимача.

Расположење предидућег зачеља има се сходно применити и у случају §-а 4.

§. 6.

§. 20. зак. чл. XXXVII. из 1875. г. губи важност.

Ил. у. сп/325

МАЛИ ЗБОРНИК ЗАКОНА

ЗА ПРАВНО ПОДРУЧЈЕ АПЕЛАЦИОНОГ СУДА
У Н. САДУ У ПРЕВОДУ ДРА НИК. ИГЊАТОВИЋА
ПРЕТСЕДНИКА АПЕЛ. СУДА У Н. САДУ

Св. 10. Закон о брачном праву	Дин. 10.—
Св. 14. Закони о новијем уређењу судског одмора	” 6.—
Св. 16. Закон о привредним предузимачи- ма рада	” 6.—
Св. 17. Менични закон (стари)	” 6.—
Св. 18. Закон о кајишарству и о интересима	” 6.—
Св. 20. Закон о увреди краља	” 5.—
Св. 21. Закон о извлаштењу	” 6.—
Св. 22. Закон о пољопривреди	” 8.—
Св. 25. Закон о суд. поништењу вредн. хартија	” 6.—
Св. 26. Закон о уређењу тудорских ствари I.	” 10.—
Св. 27. Закон ” ” ” II. ” ”	” 10.—
Св. 28. Закон о чеку (стари)	” 5.—
Св. 30. Трговински закон II. део	” 10.—
Св. 31. Закон о јавним бележницима (стари)	” 5.—
Св. 32. Закон о трг. и индустр. коморама	” 5.—
Св. 2. Упутство како да се гради прив. тестаменат	” 5.—
Св. 5. Наредба бр. 72.400 1914	” 5.—
Св. 6. Наредба бр. 3000-1915	” 5.—
Пословна правила за окружне судове	” 5.—
Станарински статут Града Новог Сада	” 5.—

Позив на претплату!

Умољавамо све наше п. претплатнике, да нам на име претплате за 1932 годину изволе послати Дин. 120.—, јер је претплата на целу годину платива била још у почетку године.

Уједно и овим путем позивамо оне наше п. претплатнике, који још ни до данас нису исплатили претплату за раније године, да изволе то одмах учинити, јер је наш часопис упућен једино на претплату.

Најпосле саопштавамо и то да се код Уредништва још могу добити „Збирке“ из 1924—1930 г. свако годиште по 100 Дин., а годиште 1931 по 120.— Динара Судије и судијски приправници добијају „Збирке“ из год. 1924—31. у пола цене.

Нови Сад, 15 априла 1932 год.

Уредништво „ЗБИРАКА“

Телефон 24-98